

[Nieuwe parkeergarage in Zutphen bij het NS-station.](#) © Harry Noback

Speelse en luchtige parkeergarage is liefdevol uitgevoerd

Architectuur - Parkeergarage NS Zutphen

RECENSIE De hier en daar losgemaakte houten gevel geeft het gebouw een voor parkeergarages ongebruikelijke lichtheid. De nieuwe stalling bij station Zutphen toont dat een parkeergarage niet saai hoeft te zijn.

Door: BOB Witman 17 maart 2017, 02:00

Parkeergarage NS Zutphen

Architectuur

230 plaatsen plus fietsenstalling.

Ontwerp: Moederscheim Moonen Architects.

In gebruik sinds begin 2017, kosten 3,5 miljoen euro.

Is een parkeergarage niet altijd een grijze stapeling van beton en staal? Toch heeft het treinstation Zutphen in deze harde typologie een zachtaardige toevoeging gekregen. Met een houten lattenscherp rondom de drie lagen parkeerdekken en een gekantklost hekwerk in de plint, is de noordkant van station Zutphen verrijkt met een luchtig en goed in de stad ingepaste Park & Ride-faciliteit, inclusief fietsenstalling.

De stalling zit aan de 'koude kant' van het spoor, de niet-centrumzijde. Dit gebied Noorderhaven bestaat nu nog slechts uit een plukje fraaie oude pakhuizen, maar verderop wordt al gebouwd aan een nieuwe wijk. De parkeergarage is de eerste

kennismaking met Noorderhaven en moet mensen die het station verlaten een warm welkom bieden.

Het eigene van de P&R zit vooral in de kop en kont van het smalle langwerpige gebouw

Het project in Zutphen past in een serie parkeerfaciliteiten bij NS-stations waarbij veel aandacht is besteed aan vorm en uitstraling. Ook in Driebergen-Zeist en Sassenheim staan opvallende ontwerpen in de planning. Hoevelaken kreeg er onlangs een.

Het eigene van de P&R in Zutphen zit vooral in de kop en kont van het smalle langwerpige gebouw. De 'billen' van de garage zijn de oprijlsilo's voor het in- en uitrijden van de auto's. Deze dubbele, Guggenheimachtige cilinders worden vaker gebruikt in parkeergarages. Ze creëren een mooi beeld en doordat ze in dit geval zijn bekleed met overlappende lagen verticale lamellen, die van breedte en kleur wisselen, ontstaat een entree met karakter.

De kopse kant, waar je het station uit komt, verwijst naar de industriële historie, met zijn pakhuisachtige gevel. De complete garage is opgetild van de grond en staat op (talrijke) stalen pootjes, een beeldreferentie naar de machtige stalen IJsselspoorbrug (1962), 300 meter verderop.

De decorbenadering geeft het parkeervolume een aangename zacht- en lichtheid

Architect MoederscheimMoonen heeft rigoureus de houten gevel aan kop en kont als decor behandeld. De gevel is niet altijd de bouwkundige begrenzing van het parkeerdek, zoals je zou verwachten, maar wijkt soms op eigen houtje naar buiten. De pakhuisgevel bijvoorbeeld loopt schuin weg om het gebouw optisch beter te verbinden met de openbare ruimte. In de garage creëren die losgemaakte delen verrassende verticale doorkijkjes, die ook licht laten binnenvallen.

Deze decorbenadering, in combinatie met de grenen lamellen, geeft het parkeervolume een aangename zacht- en lichtheid. De open plint is dichtgemaakt met het saaiste materiaal denkbaar: gevlochten hekwerk. Maar met een speciaal weefprogramma kun je daar simpel een borduurpatroon in leggen. Het maakt het gebouw speels, luchtig.

In vorm noch materiaalkeuze is dit concept vernieuwend. Maar het is wel goed gedoseerd en liefdevol uitgevoerd. Vooral door consequent de houten gevel als decorstuk te benutten, krijgt de architect het voor elkaar dat dit gebouw de zwaarte mist die parkeergarages doorgaans kenmerkt.